

Rigsdagstidende.

1857.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 200.

Ottende Session.

53de Møde.

Tredagen den 13de Februar.

(Forsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Det førstnævnte ærede Medlem mener, at naar vi ikke tage imod denne Lov, hvorpaa man har maattet vente i 8 Aar, saa vil det vare 17 Aar, inden der vil blive os tilbuddt en anden, men naar vi tage denne Overgangs Lov, ville vi maaffee komme til at vente mange Gange 17 Aar, førend vi faae noget Bedre. Der vil vistnok hengaae en ikke kort Tid og blive ført lange Forhandlinger, førend man kan faae en lignende Lov med Hensyn til Udvikelsen af Myndigheden for Kjøbstædernes og Landets Communalbestyrelser; der er ikke en saa stor Willighed hos dem, hvorfra saadanne Love skulle komme, at man kan vente, at de, naar de først ere komne igjennem dette Stadium, snart igjen vilde komme med en ny Lov i den Retning. Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Ploug) meente, at det var paa Grund af en Redaktionsmangel, at Raadsmændene efter vort Forslag ikke skulde have Sæde i den samlede Communalbestyrelse, saa fremgaaer det klart af Forholdene, ligesom det ogsaa er oplyst af den ærede Ordfører, at Fleertallet ikke kunde affatte sit Forslag under den Forudsætning, at Mindretallets Forslag vilde blive vedtagne; det maatte affatte sit Forslag under den Forudsætning, at det passede til Lovforslaget, og de Mangler, der ere fremkomne i vort Forslag, fordi Mindretallets

Forslag ere vedtagne, maae altsaa rettes ved 3die Behandling.

Jeg kan saaledes, efter hvad jeg har ansøgt, ikke Andet end erklære mig fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at det efter min Overbeviisning vilde vare til stor Skade for vor communale Udvikling i det Hele, om den første Lov, der blev givet for at opfylde Grundlovens Tilfagn om Communerens Ret til selvstændig at bestyre deres egne Anliggender, blev af en saadan Beskaffenhed, at man ikke kunde erkjende, at der derved var vundet hvad der burde og skulde vindes; og at man derfor, naar Hindringerne for at erholde noget Andet og Bedre ere saa store, at de ikke for Diebliffet kunne overvindes, hellere maa vente, indtil man kan begynde godt, for ikke at blive viist hen til at fortsætte galt.

Kayser: Det, som er Hovedpunktet i min Betragtning af denne Sag, er, at det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er kommet til os, og navnlig med de Ændringer, som ere foreslaaede af Mindretallet, vil være i overordentlig høj Grad bedre end den Ordning, vi nu have. Jeg kan derfor ikke Andet end knytte nogle Bemærkninger til de Ændringer, der ere fremsatte af den ærede Ordfører, der synes at modsig den Anskuelse, jeg saaledes har om Sagen. Den ærede Ordfører sagde, at de væsentligste Ulemper ved den nuværende Communalforfatning, paa Grund af hvilke den stod tilbage for den, der her er bragt i Forslag, vare af en saadan Beskaffenhed, at de vilde kunne rettes ad administrativt Veie. Dersom dette var Tilfældet, da tilstaaer jeg meget gjerne, at der, naar man ikke var tilfreds med, hvad der her er forelagt, og med